

[Hagbart Berg.]

ind, er der ingen Sikkerhed for, at man ikke tager Pengene paa en Maade, der er mindre god end direkte Udskrivning af Skat.

Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne sagde jo, at vi mente at have givet Anvisning paa Skattenedsættelse. Ja, vi har ikke alene ment det, men vi har ogsaa, i øvrigt i Samarbejde med den ærede Ordførers Parti, gennemført en overordentlig stor Række Nedsættelser af de offentlige Udgifter. Men vi har ogsaa set, at Københavns Kommune meget vel har kunnet udnytte den Politik, idet man staar overfor ved Nedsættelse af Lønningerne at tage en lignende Gevinst som den, der er gennemført i Staten. Det er et Arbejde, vi har gjort, som ikke alene bærer Frugt for Staten, men som ogsaa Københavns Kommune høster Gavn af. Vi maa derfor i det væsentlige henvise den ærede Forslagsstillers Parti til at føre en Politik, der gaar ud paa Sparsommelighed i Kommunens Husholdning og i det hele taget se at naa til paa naturlig Maade, ved at skabe Stemning for en saadan økonomisk Politik, at faa Udgifterne bragt ned og dermed faa Skatterne ned til et Niveau, der svarer mere til de økonomiske Forhold, vi har i Øjeblikket; og man kan ikke vente, at vi skal medvirke til at gennemføre et Forslag af den Karakter, her er Tale om.

Stauning: Det er for saa vidt sjældent, at mere lokale københavnske Spørgsmaal føres frem til Forhandling her i Folketinget. Vi, der repræsenterer København, kan kun glæde os over, at dette i Almindelighed ikke er Tilfældet, men her er dog et Tilfælde, synes jeg, hvor et lokalt københavnsk Anliggende ogsaa fortjener en Smule Omtale, og jeg vil gerne tillade mig for en Gangs Skyld at lægge Beslag paa Tingets Opmærksomhed med Hensyn til et Anliggende, som altsaa er mere lokalt end de Spørgsmaal, jeg plejer at beskæftige mig med.

Jeg synes jo, at det Lovforslag, her foreligger, er ganske besynderligt. Det er i den gældende Lovgivning om Københavns Beskatning overladt som noget ganske selvfølgeligt til denne Kommune som til andre Kommuner at foretage Nedsættelser af Skattens Grundbeløb og indenfor visse Grænser ogsaa Forhøjelser, men vel at mærke: naar disse Forhøjelser overstiger en vis Højde, skal der appelleres til Vælgerne i Almindelighed ved et ekstraordinært Skattevalg. Hvis man skal ud over Grundbeløbet med mere end en Femtedel, kan det kun ske ved Afholdelse

af et saadant Skattevalg, hvilket jo ogsaa i hvert Fald i ganske enkelte Tilfælde har fundet Sted. Og denne Lov, som altsaa er den gældende i Københavns Kommune, gælder efter Ønske ogsaa af den konservative Gruppe i Kommunalbestyrelsen. Denne Gruppe var med til at forlange af Rigsdagen, at den gennemførte denne Lov paa ny og som en permanent Lov. Det er sket i Overensstemmelse med konservative Ønsker, og det er derfor ogsaa i Formen besynderligt, at det konservative Parti nu nærer en saadan Interesse for denne Sag, at det efter ganske faa Aars Forløb ønsker ophævet, hvad det den Gang ønskede at faa. Det er vist ikke mere end 2—3 Aar siden, Loven endeligt gennemførtes og gjordes permanent, og det skete, som sagt, efter Ønske af den samlede Kommunalbestyrelse.

Nu møder man altsaa med et Lovforslag, som paa Forhaand vil bestemme, at Skatten skal nedsættes i Københavns Kommune med 10 pCt. i 1929—30, med 15 pCt. i 1930—31 og med 20 pCt. i alle efterfølgende Aar — det er en nem og behagelig Form, det maa jeg tilstaa —, og hvis ikke det sker, hvis ikke denne Nedsættelse gennemføres, skal der afholdes Valg. Det er da en højst besynderlig Fremgangsmaade. Jeg kan forstaa, at Folk i Snedsted i Thisted Amt, i Nyborg, Frederiksberg og Gentofte og andre idylliske Pletter her i Landet kan være med til at stille et saa besynderligt Forslag, men at to Borgerrepræsentanter i København, de ærede Medlemmer Hr. Bouet og Hr. Bindslev, kan være Forslagsstillere til noget saadant, maa unægtelig vække Opmærksomhed i særlig Grad. Jeg hørte ganske vist den ærede Ordfører for Forslagsstillerne tale om, at han kunde for sin Del ikke se, at det var noget Angreb paa Selvstyret. Det glæder mig, at de to Repræsentanter for Regeringens Parti, den højtærede Minister og den ærede Ordfører, begge syntes at have en Fornemmelse af, at det dog vist var i høj Grad i Strid med Selvstyret, hvad de Konservative her foreslog. Men naturligvis, set fra et konservativt Synspunkt er der vel ingen Grund til at forundre sig over dette; de Konservative har jo kun vist virkelig Interesse for Selvstyret, den Gang det var dem selv, der styrede: naar andre styrer, har Selvstyret ikke længere deres Kærlighed.

Dette Forslag er derfor et besynderligt og et mærkelig ensidigt Eksemplar af et Forslag. Man kan rejse det Spørgsmaal —